

Joulukuun 6.

N:o 13

Joulukuun N:o 17.

1903.

"Jos aikakauden pimeys on sumennanut isi-
emme silmät, niin pitäisikö sen vuoksi
heidän poikiensa sulkea silmänsä valotta".

"Ei mitään aatteellista." Jo siitä johtuu, että "Orpo"-leh-
den suhteen on nähtänyt ole-
En henkisen toiminnan van erkausviakin mielipi-
edustajana jossa orpo-lehti on lehti, että lehti on johtanut
ollut keskuudessamme yli vuor- harhaan asioita kirjoituk-
den ajan täytynee tunnustaa; sitkaan eikä myöskään ole
joka ei ole jostakin vähäpätöis- tuonut mitään mutta esine
tä syistä heittäytyneet perimis- a aatteellisen toiminnan ~~afalla~~
tulle ajatuskannalle lehden joten lehdelle olisi kum-
suhteen, että lehti tehtäväs- mällisempaa joutua potto-
saan on onnistunut hyvin. Jos- roviolla henkilöitten kät-
tä onnistumisesta täytynee len kautta joissa ei ole
antaa kiitos niille henkilöille minkään uuden aikaan
jotka ovat lehden toimineet saajia. En tahdo väittää,
ilmestymiskuntoon, sekä ni- että "Orpo" lehti olisikaan
tä monia avustajia jotka mitään mutta esine tuonut ja
ovat kirjoituksillaan mis- vaikiatkaan se onkin, sillä
lanneet lehtiä. nykyiseen aikaan on jo kos-

Ei mitään hyvä ole niin keitelty niin monin eri asi-
suuri että ei sitä vastaan it- oihin kirjoituksilla, että pu-
menisi tyytymättömyydestä; heikka, että on vaikea löytää
eikä mikään paha ole niin alaa josta ei olisi ennen josta
suuri, että ei sitä vastaan itmo- kin sanota. Esittäntekin
nisi hyväksymistä, sillä "se henkilöitten sekaisten
kolainen on seurakunta". kuin me täällä, on vaikea

ja jopa mahdollinkin tuo ta parempaa. Popivampi
da uutta kun emme ole saa- on näytty toteen uutuu-
nut mitään korkeampaa toiminnassa eikä tyhjää
tietoa koulussa. Tieto min- kerskurnisena, "että minä
kä olemme osaksemme voin", sillä sivessit soat-
itse kukin hankimisi on taa ajatena: mahtakohan
näkömön ja kokemuksen "voida."

Linus R. Nyström.

luomaa. Mutta rohkeiden
olettaa olevan useamman
kanssani sitä mieltä että
vanhan rikkipiirissä

Toisen toimintakauden.

sa on "Orpo" lehti ollut enimmäinen puolistko on
uutokkaana toimijana ja jo loppuansa lähentämässä.
samalla ehdottanut siinä Muistelllessani alkupuoli vu-
toista parempata; tosin den toimintaa ja päätöksiä,
uutuus ehdotus täylyy olet niin niiden monien päätösten
tuo vanhaksi sillä niistä ohella mitä on tehty muistui
toiset ovat jo ennallaan lan- mieleeni päätös jonka suk-
sunnat mielipiteensä sekä teen olisi ryhdyttävä toimi-
ne synnyttänyt. Mutta jos ei taan. Kun mennessä toimii-
lehti olisikaan mitään la kaudella ei, Orpo-lehti roon-
julkisnuteen tuonut tuo- kirjoituksia montakaun ut-
tavan arvoista niin vika kopuolella toimintusta niin
ei ole lehdessä eikä sen rohkeiden vuosikokoukses-
kirjoittajien vaan niiden sa esittää, että ilmoitukse-
joima on oissa rohkeasti la tulevissa rahoista
arvoitena, mutta ei minikään jatkaisiin neljäs osa pat-
toimen saajaa ja se on kintoina niille henkilöille
tyhyesti sinä todistettu jotka enimmäin lehteen
kuin eivät ole kooneet mitä kirjoittavat. Vuosi kokous
uutuus- aatteellisia kirjo- hyväksyikin ehdotuksen
ituksia joita ovat vaatimassa ja päätti jatkavaksi patk-
muilla. not. Nyt kun kunnokunkaa
on loppumaisissaan niin
sunnudessa astuvan henki- edolan kokoukseen, että
toita eside jotka ovat ky- valittaisiin palkintolu-
vykkäitä luomaan esine uut. marit kulan vuosikokou-

Rohkeiden toivoa vallo-
sunnudessa astuvan henki-
toita eside jotka ovat ky-
vykkäitä luomaan esine uut.

nessa määrättiin, jotka an-
tasivat lausuntonsa ket-
kä henkilöt joutusivat pal-
kintojen saajiksi.

Samalla rohkeuden esittä-
mää ainakin yksi palkinto
annettaisiin naisille, joi-
n luvun toimitus asioita;
saattahan olla, että naiset
ovat kirjoittaneet ninkin
paljon, että ovat ensimmäi-
siä eli ensin kirjoittaneet
ja siten oikeutettu saamaan
palkintoja, mutta jos ei niin
olis, niin paljon ainakin
on naisista jotkut kirjoit-
taneet, että voitaisiin pal-
kinto antaa.

Siis R. Nylundin

Nykyinen käsitys komitea.

Jällestä sitte, kun käsi-
työkomitea viimeisten
rettelöivän peronain läh-
den sai saumansa ratkaa-
maan yhteisvoiminnasta
tyhjävoinittajiksi kuten
on rettelöiväkin itse
mukavineen asemineen, on
se taas, ninkuin tiedetään,
atkaant toimintansa vas-
sinaisesti niiden henkilöid-
ten avustamana jotka
ovat yhteisen onnen ta-
koa ajajia. Henkilöitten

jotka osaavat antaa ar-
voa yhteiskunnallisuille
ihmille.

Käytännöllisten syiden
lakia ei työtämme ja kö-
sityö komitean kokouksia
ole voitu pitää ensenkun-
vasta 7. k. 3 p:nä ensi kertä;
toin nykyiset komitean
naiset kutsuvat työtämme
viikoa ennen kokoukseen, mutta
ninkin sanoin, on käytän-
nöllisten syiden lakia ne
jätettiin 3 p:ään.

Komitea piti kokouk-
sen viimo tuorstaina jossa
päätettiin m. m. pitää kah-
deksi viikossa tiistai ja per-
jantua iltana työtämme,
kuitenkin jos ei toita ihmäs-
ni riittävästi on se vaan
kerran viikossa; samalla kun
päätettiin edelleen ottaa vas-
taan kaikenlaisia käsityölä-
misiä harvimmasta maksus-
la. Käsitettiin myös virkai-
vita komitea keskuutensa
joiksi tuli allekirjoitta-
nut johtajaksi;
Herra W. H. Koskinen kirjuri-
ksi; rouva Anna H. Koivu
nen varainhoitajaksi, jo-
ka myös yksin oman ottaa
vastaan käsityö komi-
tealle annettavat lahjo-
tukset.

Työtämme voim mainita

mielilyöväni sitä se oli mitä
hilpeämpi kaikin puolin.

K: No 10 lehtien hoitoväen
jonoon väliin kaipahti su-
omalaiset laulut ilmoille.
Kun työ oli lopetettu ajet-
tiin leikkisillä jölen se
tuli enempi onnistuneeksi
kuin joissa olevat toi-
tyhjäntoimittajat voivat
avistaakkaan.

Wielä tahdon lausua
kiitokset niille henki-
löille jotka ovat, ^{antaneet} ja vas-
takin tulevat, antamaan
avustustansa sen toimii-
nan eteen joka vielä
palkitsee vääröden
mieli harmiksi voivamme,
ainakin siinä että alemmie-
allot pyrkimässä hen-
kisen olentomme elvyt-
tämisen ja rapusointui-
sen ihanteen tydyttämiseen,
jota tulee henkisen olon-
me aina meitä kysymään
jos emme anna itseämme
kiusausien "paastoon"

K. L. komitean puolesta:

J. O. Paurala.

Ilmoitus . . .

Noin 1 puurota myy-
dään parhaita siemen-
maisista nyt heti halvaa-
ta. Hasiuksen antaa P. Paurala.

Kaksi ja yksitoista.

Puna, Rukka, sulle tuli;
kuin tyhmyrille koomanaau,
Vehnäs vatsas tuli;
valsis sen niin voimakkau.

Peto kynti vehnäs korin,
kuin maan mies peltousta -
- Wäärin jos sanois täysin kourin,
"pukseeraili" vehnää, puomussa!

Lihinää - huh laulasta,
Tuo vieras sua niin huiskuttaa,
yksitoista jo noin kirkistaa,
no peijokas tuota laulasta.

Onneni olisi siinä niin
jos raisin yksitoista kii-
Hei Kaksi kertaa vehnäs
On yhtenä yksitoista valssi!

Tämä valssi on niin vehnäsä
niin lämpöistä niin - - -
Tuo Eukko valssi niin hennosti
ei Eukko Highworthiin . . .
+

Wielätkin pala vehnäsä,
ja yksitoista henkistä.
jos nauratte tyhmyydelle,
niin naurakkaan Fiskarille.

Fiskari ei runoilta enään,
sen sanon lään runon perään;
olen tyhvä taiteilijaksi,
ja liian viisas runoilijaksi.
Fiskarilainen

Muistoja kotikylän
sankarista Suomesta.

(Muokattu).

Ettei Matvan satu oli se tiedot taivaasta ja maas-
vistäin ja mihevin anics koko ta. Hän tiesi että pilvet ovat
Rontakylän raitina kuljeksi-
vassa poikaparvessa, sitä oli
varmasti vakuutettu ainakin
satu itse. Hän teoi sotapäät-
tyksinä ja komentöörinä, kun
piti karkoiluttaman Jokelan
kalkkuna karja ruispööstä Jokelan joesta. Mutta jos
tahi vakkittoa Jokolan priikain
lumilinna. Tiedystä; kukas
muu niin tärkeään Toimeen oli
si voitu uskoa.

Seuraisia ihmeellisiä tem-
ppuja kuin satu osasi, ei
osannut kukaan muut. Hän
taisi vinkua korvia vihlovas-
ti, että Hankalan vakti rupe-
si oikein vimmattusti hant-
kunaan. Osasipa satu möy-
rylätkin niin kärkeällä äänel-
lä jotta Jokelan syöttiläshärjes ja päästä...!"

Se muist: silmänsä, kyypis-
Ziniskansa, kaappi muttaa
ja mylvi kauheasti. Vielä osasi
satu napsuttaa terminaan
muslaloista - . Panottin satun
myös Taitavan puhutessa tupak-
kasavurenkaita ilmaan ihan
kuin räätäli Risto, vaan se
sience ollut parjanspukotta.

Viellä osasi saatu -
kukapa ne kaikki voi lue-
tona - , lyhyesti sanoen, hän
osasi "vaikka mitä."
Satuna oli varsin väkoi-
sellaista hyltelvää kun sam-
maton mäti jahan oli ker-
ran sitä löytänytkin eräs-
tä kivien kivistä. Satun -
kaaresta taas, hän satu, tiesi
kertoa, että se jui vettä
kukaan uskalla mennä sitä
lähelle, niin se nictaisee
Tunnaisen uhkarokkean
ja frudottaa sen sitten pit-
vistä alas. Kerran oli hän
vähän joutua sen kitoon,
mutta ennätti toki lukea:
"Kirjova kaari, Taivon roari,
määräsi sulle, kaunistettu,
juomaksi mettä, virtojen vettä.
Ihmisen lapsi, valkea hap-
si, crma hda, säästä, poi-
lä jotta Jokelan syöttiläshärjes ja päästä...!"

Tällaisia ihmeellisiä
asioita taisi satu kertoa
ja hän nautti koko poika-

parven kunnioitusta ja iha. Hän kiinnitti pikilau-
tua. Mutta ainahan niitä on kassa vanhan ruosteisen
kadesteita ja kilpailiivä veräjän kouten isänsä
sunriha miehina; niimpä onkenvaavan latvaan ja juok-
satallakin. Jokelan peh- si Mäntymäese ja kiipesi
toirin poika Janne oiaina siihen mäntyyn jonka koh-
ollut vähän epäileväää datta kun näytti olevan. Mänt-
kannalla esatun virauden kas kummaa, eihän se kou-
suhteen, vaan nyt käytyän- ken yletäkkään. Hän kiipeää
sä kansakoulua lukukau- ylempiäksi ja kurottaa toos-
den ennen joulua oli tullut vaan ei vieläkkään yletä-
niin nonäkkääksi, eä ihän nyt yhä ylempiäksi yritti
julkisesti uskalsi lausua esatun kiivettä vaan-
epäilyksensä esatun ar- männyn latva katkes ja esatun
veluista. Niimpä silloin- putosi latva kädessä, vapa-
kin kun esatun pari toi- toisessa, oksatä, oksantä kun-
meen kun vankitsemiss ves ennätti lumi kiivokseen.
yrityksen, aikoen sitte vie- "Laitkos kun? Missä se on?
dä kun ikkiseksi lam- Käytäs minullekin?" ilvek-
puksi tupaansa. Janne näet tivät muut pojat, jotka he-
väitti eä kun on niin suuri kin olivat tulleet paikalle
ja niin ylhäällä, eä esatun kunta vastaan ottamaan ja
kaikkein Pentalon poiki- ehtivät pariksi näkemään
en avustamanakaan sitä esatun putoamisryhtäkö.
ikina käsiinsä saa. "Lain tietysti! Tässä on
sinulle ja Tässä sinulle!"

"Emmeko saa? Ylhäälläkö? kirkki esatun ja jakeli nyr-
Niinkuin ei sitä muut näki- kin iskya poika joukkoon
si, eä se on tuon männyn- joka hojosi ja jättivät tuon
latvasta parikymnäroä ylem- urhokkaan sankarin yksi-
pänä. Tahdon näyttää jokelan nansa kunta kotio kulot-
"herrabe" kuka Tässä parem- tamaan.
min asiat ymmärtää väik'en
olekkaan koutua käynyt?" Marmunsaamoin ja re-
yksinämitkin minä tuon vityin vaattein kiipi esatun
tuopinpoikjan tuolta käym hapeissään kotiin. Sen
voutamassa. " koomin ei esatun maine
ja tuumasta toimeen. enään nousut entiseen

mahdolluuteensa, vaikka kaan tahdo, että aikakausia in
olisi mitä koulua koetta määräilevää sanaa kenun-
nut, sillä jokelan Janne käänsä sekaisten tarvitsee tar-
ja muut koulun käyneet joutua selittämään joina ei
aina voiton tiedossa ja Tai ole siihen taipumusta ja si-
dossa veivät. täpöiti kuin sen tarkoitus-

Muuta sitenkin hän aina on kaikilla ymmärrettävissä
radallei toisten poikain jotka ovat kerran suomen
arkulta ja hollia käsiä, kielen puhujia ja kirjoittajia.
kun eivät muka ukkosen ja, niin tuntuu se minus-
nuolia voineet käsitellä ja pikkuruikuren mahti.
niinkuin hän ja Tosin pontisella niin rohkeasti
hyödyttinen mies olikin itseattansa nostaa sekaista
hän kansalle, kun su- kysymyksiä.

Josi kirkkoa ukkosen vielä myöskin kirjoittaja
uhritte joutumasta. Tämä sanoo: „niinkuin ennen olen
ukkosen ihmalla hän aina maininnut kahdesta vuosin-
kapusi kirkon taruun masto: „Republionista“ ja „ott-
salamoita vastaan ita- raktionista“ J. n. e.“ Ei „orpo-
maan, jotka hän heittää lehdessä ainakaan ole seka-
jokelan jokien ilman kin- sista W. H. H. maininnut mitään
Taita käyttämättä. ennen sen täytyy lunnustaa

- m - m.

Penkosen sellaisen kysymyk-
sen laatiaa.

niinkuin jotka ovat lehtöä se-
rannut, joten se on lehden kuu-
lia-kunnan nenistä veläimistä
kirjoitella sekaista.

Viime kuun „Orpo“ leh-
dessä on herra William H. Kos-
kinen saanut minut ygn-
nähe hieman, kirjoituk-
sessaan: „Pää itse sana J.
n. e.“ Eniksivikin hän kuin olin välittäjänä kokouk-
kysyy: „vai täytyykö leh-
dä kieliopittinen sekaitys
sanasta Intervaisunteen
En minä puolestani aina-

Ja vihdoin lopuksi hän sanoo:
„Jotkä tähden näin mi-
tamalla sanalla penkosen seka-
sen kysymyksen laatia.“ S. H.
s., hän herra W. H. Koskinen, „pon-
kase“ allekirjoittanutta syystä.
kuin olin välittäjänä kokouk-
sele, Lämän lehden kautta
seuraavon kysymyksen: „Oli-
siko suotava meidän kesku-
dessamme kooperativista aatetta

käytännöllisesti osuuskau-
pan muodossa toteuttaa?"
Käyttää minusta sitä, että
kysymys on ollut onnuka liian
lapsellinen, k:ra W. H. K. mie-
lesti, koska täytyy "ponkas-
ta" sellaisen kysymyksen
laatia. Mutta hyväksyihän
herra W. H. K. itsekin "koopa-
rativisen aatteen" koska hän
sanoo: "Pitä ilse sana koopa-
rativinen yhteiskunta tar-
koittaa sellaista seuraa jossa
rauhallinen sopusointu
vaikuttaa." jos hän ei hyväk-
syisi kooperatiivisuutta, niin
ei hän hyväksyisi silloin
rauhallista ja sopustin
tuisuutta. wai oniksi hän
tahtoo "ponkasta" sitä joka
"rauhaa ja sopusointua"
koskevia kirjoituksia ja
kysymyksiä laatii? Minun
täytyy tietysti pitää vasta-
uksena sen että minä olen
ikään kuin asettanut pan-
nan johon W. H. K. on tarttu-
nut tilapäisesti innostu-
neena silloin kuin hän lupasi
luennoida: "kooperatiivisii-
tä esikuvista" ja nyt hän
julistaa heikoutensa. ja
sittenkin täytyy vielä
"ponkasta" silloinkin vaik-
ka tunnustaa heikouten-
sa. Olisikoi W. H. K. mielestä
ollut parempi ettei olisi

Tuota sellaista kysymys-
tä? Minusta ainakin on
kysymys siksi tärkeä, että
se vaatisi koko ihmis-
kunnan palveluksen,
eikä suinkaan ylenkatset-
tä joten on ikävä että tur-
hanpäiväisesti syytetään
uudistukseen pyrkiviä,
sitä paitsi kysymys ei
ole minun omani sen on
ajon kehitys tahtonut
vaan minun kauttani tur-
da julkisuuteen meidän
keskustelussa. Minä olen sis-
tunut välittäjänä ainoastaan
kehitysvirran koskissa
joten hän oikeastaan "pon-
kaste" kehitystä ihmisi-
miehen, ja kuitenkin
kysymys on arvokkaam-
pi "ponkasia" koska
hän julistaa heikouten-
sa kysymyksen nähden
ja kysymys tarkoittaa:
"rauhaa ja sopusointua."
Minä puolestani esitin
kysymyksen mutta kuin olen
adottanut josko siihen
on laippumusta toisina
kynä sankareilla eli soako
se mitään suosio puoleen-
sa olen myöskin jättänyt
sen silloin kuin että kysy-
myksen edotin. Jorvon kuiten-
kin voini ilmaa "jänistämättä"
enninumeroon kirjoittaa jotain joka
tulkitsi kysymystäni.

J. O. Pausala

Kirje Finburyistä

Mr. Aailman lupaus
enne kai lie koska Mr. Pa-
holainen on jo puikahta-
nut meidänkin "Orpo" leh-
teen muka tekseen yhteis-
kunnallisia parannus
vaatimuksia, joka muuten
on harvinaista, sillä ylen-
sä ollaan Mr. Paholaisesta
sillä mielipidettä, että se
tahtoo vaan pyrkiä riito-
ja aikuan saamaan eikä
sivinkaan harmonisunta.
Hän alkaa mahtipontti-
sesti: "Mitä me nurgun,
suurin varjopuoli mah-
tane olla toistemme
hassuttaminen?" Mitä
ajattelun sellaisesta ei
merkiksi näin: "Mitä me"
suur' kysymyksiin on
vähän vaikeanlainen
vastata jos tuntee itsen-
sä jonkin verran "maatti-
sesti" heikoksi."

Jos on niinkuin Mr. Pa-
holainen arvelee, että "has-
sutaminen" on hulluttamista
ja samalla varjopuoli. Mitä
tä että "hassutuksiin mah-
dollisesti voi sekaantua
sellaisetkin joita voi käy-
tännöllisesti neuvoa vaikka
"joika vikarit" ja siinä ta-
pauksessa on se "ylös-

rakentavasta" nähdä kuin
ka narrimaisesti jokin
persoona häilyy ennako-
kolunloissa kuin "viiru-
tuudessa" ja kompastelee
luulojensa "promsi" rauvi-
oihin" että silmät säti.

Niinkuin sanoin on ai-
kamme suur' kysymyk-
siin vaikea vastata kuin
ne ei ole tarpeeksi selvää,
e. t. s. ovat sellaisia "prom-
si" harkkoja joita ei voi
sulattaa s. o. ymmärtää ni-
den tarkoitusta. Mr. Pa-
holaisen kysymykset ovat
ikäänkin "kuva patsas"
miehestä, jota ei keukaan
tunne, ilman nimikirjo-
tusta. Mutta että patsas, jos on
luotu tarkoituslta varten
se heijastaa valonsa lihalle
että kauvas. Promsi kuva on tai-
delcos jos se on Trillerian
kädellä muokattu. Mutta toh-
dimpa sanua - vaikka Pah-
lainen minut veisi - että
läkistä ja tinalle ei voi saa-
da loistavaa jos ei anninko
kylkeen paista ja siinä ta-
voin anna vasta heijastus-
ta luonnon suur' voimain
kanta. Tietyt ne jotka tar-
vitsevat heikistä nautintoa
ovat valmiit kiilleleer
vaikka vanhaa "karasini"
(keroseene) linnui. Todellinon

kuva puhuu itsestään suun-
ruudensa sanokoon "tyhmiä"
tai "terävä järki" mitä tahaa-
sa. Tämä on nyt "Tolonen mei-
ninkiä" jota ei tarvitse "mag-
neettiseen unelmaan" tai muu-
tiin "breeze" nimiseen "vuisau-
teen" "jalostuttaa".

"Vestaus kuvia" Josin minä
nyt selitin, mutta niinkuin
metsään huntuu niin se myös
vastaa. "Kukapa uskaltaisi
taistella lanternille käydä,
meidän aikakaudella, "vahvem-
milla taistelu aseilla" koska
"heikommatkin" saavat ryyp-
tisen postille "häpeän pu-
nan" kuten Paholainen sa-
noi! ja hän jatkaa "ei sen-
tähdön että se kelään alen-
taksi." No niin, tiefytti ei mi-
nunkaan tahtoni ole kelaan
alontaa, mutta että esini.
voisi edes paholainen laula
jatkamasta niinkuin alontaa-
vasta työstä kuin yleensä
häneestä otaksutaan. Kemi-
tä minulle kerrottiin Paholai-
sista pyhäkouluissa ovat jos mi-
tti alontavampia töitä ja tiefy-
tti Paholaisen synti tuotto-
lvoon kuntun kaikki tyynit
aina aldamista asti. Mutta kyt-
tä Paholainen voisi; jos olisi
hänneä hyvä tahva, ylentää iten-
sä vaikka yleiskunnan ylä-
hylylle loistoinen.

Päästäen litoa, tahdon mainita
lopuksi että: Paholainen on
tehnyt aikeita kysymyksiä.
loppu puolesta kirjoitustama
jo samalla pyydän neuvoa
että alitunte enemmistön
oti "kansalauman mukaan;
ilman mutkailomata, että
teitä sidota" Tyhmyytenne
kähleillä" vaikka sitte "tu-
mio puhteeseen asti."

Jos kerran ottaan teikki-
sinä niin "ystävännäme" pyy-
dän teidän "jorukoisten"
edestä tuomaan pikarittisen
suolapappo juodakseni; että
teille jäisi; herra Paholainen,
"rauha rakkaudessa sarto-
gilla joita tapoa" armon lak-
rossa", etenkiv kysessä.

*

"Salapolitiisi" matkoinani olen
ainakin sen saanut tiedä, että
"Orpo" lehden toimittukres-
sa löylyy henkilöitä jotka
eivät ole ainuttakaan kir-
jainta julkaissu lehdessä
joten heidän nimensä on
tuulematon vastaiseksi
toimittukresu tekemisä
muistilpanovissa "Orpo" leh-
den kirjoittaisa joltenka
ei mahda olla paljo jos
sen "näin muutamain" sanalla
itmoittaa kuntia kunnatit eton-
kin jos ovat vielä ankarota sen-
suria toisten sukteen

Tolonen.

Enempi puita runiin.

"Sinahan siellä Stambour-
issa tapahtuu jotain erin-
omaista" on tapana Bris-
banen suomalaisten sanoa.
Taitaapa siinä perää ol-
lakin, sillä tuoreempaa
tapahtumana kai lie se,
että "Paholainen" on pyhä-
tanut seuraamme. Siene-
me tietää löytyvän
kohan se, se sama paholai-
nen, joka on jo jonkun ai-
kaa täällä kiersannut nai-
siamme, jäänee kai hä-
nen omaksi salaisuudekseen.

Mutta kiusallinen se pei-
jaks - anteeksi - paholainen
näyttää olevan. "Sinahan
pahalla on juonensa" niinpä
hän nytkin esiintyy "Orpo"
lehdessä, vaikka vähän köm-
pelössä muodossa. Heti otak-
keessa hän sanoo "Kysy -
mys Toloselta tahi keltä
hyvänsä". Pitkä valhe! Tol-
nen itse sanoi minulle, ettei
hän ole mitään sellaista ky-
symystä laittanut "Orpo" leh-
teen; ja toiseksi jos olisikin
nii hän olisi sen uskalt-
nut vahvistaa omalla ni-
mellään, eikä huutaa ke-
stään paholaista - ei itse Me-
fiotofelesta - arukseen. "Keltä
hyvänsä" taas on liian
epämääräinen sana, eikä
hulle "Orpo" lehdon toimitta-

giakaan, niin tyhmiksi, että
he hyväksyisivät kirjoitusta
keltään, - siitse paholaiselta-
kaan - joka olisi siten vah-
vistettu. Siis h:ra Paholainen
keksikää viisaampi vale, jos
mielitte omia sepästuksian-
julkaisista toisen nimellä,
jotka, suurin osa seurastan
löytyvän
Kään käykäämme vä-
hän itse kirjoitukseen. Siinä
hän valittaa, että meidän
keskumdessamme löytyy
henkiloita, jotka lähettä-
vät lehteen sellaista roskaa,
että panee häpeän punan
noussemaan kasvoille kunn-
nellessa niitä. Josiaankin
kaunista ja jalomielistä
h:ra Paholaiselta! Ei suin-
kaan teillä h:ra Paholainen
ole mitään vastaan sanomis-
ta esim. Maxim Gorjkin
"Kolmesta ystäväksestä" ja y-
leen kaikista h:ra Massau-
pantin kirjoituksista. Edelli-
non mainitsemistani on
venäläinon jälkimmäinen kanta-
kalainen, vaan molemmat
hyvin tunnetuita kirjaili-
oita ja on heidän teoksiaan
m. m. käännetty suomen-
kielelle.
Heidän teoksissansa il-
menee kohtauksia jossa tuo-
daan ihmisen ruumiin.

osia esille kaikessa alasto- taasen osain, tai mita-sit
r muidessaan, mutta kuir- lä ja sillä tarkoitettiin. Olen
z tenkin antavat sanoma- aina luottanut siihen sanan
u lehdet heidän tuotteistaan parteen, että, se koira vinkai-
n enimmäkseen hyviä arvos- see johonka kivi sattui.
a teluja. Siksi kaiketi on Pa- Arvonimia herra Paholainen
h holainenkkin nähnyt sen luettelee koko pitkän jonon,
z liian varalliseksi ryhtyä vaan en voi tietää mikä niistä
arvostelemaan heidän te- tä minulle kuuluu, mikä
v oksiaan. Onhan täällä pie- muille Kitän kuitenkin nöy-
in nempäkin sieluja, sellaisia rimmasti, sillä eihän mies
a esim. kuin ovat Kuntari- ilman titteliä ole minäkään
; Jussin Luinus, Tolonen, arvoinen

Oras y. m. Heidän (pikkusie-
o lujen) niskaan kokee Paholainenkkin hyökätä, mutta
u unhoittaa, että joukossa löy-
i tyy henkilöitä, jotka voivat
a pudottaa pussit pellolle.

Minä kuitenkin en
ole koskaan kuullut mihin
Tolosen meininki perustuu,
enka mikä sen tadellin pää-
määrä on?" valittaa Paholainen.
Mhäs, onpas yksi asia jota ei
paholainenkkaan tiedä!
Jos P. haluaa saada tietoa
siitä mihin sanottu kirje-
tus perustuu ja mikä sen
päämäärä on, on parasta, et-
tä lukee sen mudesta ja
poistaa ennakkoluulot, sillä
minun si ole tapa se, että
kulkisin talosta taloon (ku-
ten jotkut henkilöt näkyvät
tekeväin) ja kerskuisin sii-
tä, että miten minä nyt

Kunnioituksella
Titteliä toivova Oras

Sähkö sanomalla
ilmoitetaan Highworth'ista,
että Nambour'laiset ovat hurmaa-
tuneet siihen automaattiseen näy-
telmään jonka "two fingers"
suoritti tunnollua tavallaan la-
kemana kaksi sormea "keek-
artille. Lamassa tilaisuudessa
sa- oli eräs toinen taitelija sa-
nut pomppimaan yhdenlais-
ta numeron, "plussut" joka
ei kuitenkaan onnistunut
yhtä mainiossi kuin en-
tisen rullhas miehen
kosinta, siitä nakkääs
puntuu polvi housuja.

"Ramblerin" veti "Dan"
Finburyssä Orpo les-
den toimistossa joulukuun
6 päivänä 1903.